

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кромѣ русскихъ съвѣтъ) о 5-й год. поп. Лятеръ додатокъ
"Библіотеки наїзмін. поїздівъ" виходить по 2 печат ар-
кушъ кожного 15-го и послѣднаго дня кожнаго місяця.
Редакція "Адміністрація підъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи видаються лише на попереднє застеженіе
бланши припиняються по цѣнѣ 6 кр. бѣль одній
строки печатної, въ рублѣ. "Надбране" по 20 кр. а. в.
Редакція неопечатаний вѣль бѣль отъ порта.
Предлату и ксерокопіи припиняються: У Львовѣ Адмі-
ністрація "Дѣла". У Влади Наваевін & Vogler, Wall-
bachgasse 10; M. Dukes, Kiesengasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Наваевін &
Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Наваевін. Въ Рес-
ти Редакція "Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, поштові
уряди и "Газети Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовська ул., д. Радлі 9.

ДІБЛО

Просимо поспѣшити съ присыпкою
залегостей!

Сподѣваній недалекій змѣни.

Стомо на передодні можливыхъ недалекихъ
змѣнь якъ у насъ въ Галичинѣ,
такъ и въ державѣ.

Говорять мову о рѣчі вже певно поста-
новленій, що маршалокъ краевый д-ръ Нико-
лай Зыблікевичъ уступить зъ свого теперѣш-
наго становища, а его мѣсце займе кн. А-
доль Сапіга. Кн. Сапігу и покликано теперь
до Вѣдні. Надъ усуненіемъ д-ра Зыблікевича
зъ становища маршалка краевого трудилася
отъ давна галицко-польска шахта, которой
онъ все не радъ бувъ ити підъ ладъ. Отъ
такої намѣстникованія п. Ф. Залескаго колѣкъ
разбѣглися заострилися относины мѣжъ нимъ
и маршалкомъ п. Зыблікевичемъ, навѣть въ
дѣлахъ досить важныхъ, якъ н. пр. въ дѣлахъ
фондовъ школъніхъ. Непорозуміння тії ста-
ранося взыскати до усуненія д-ра Зыблікеви-
ча, але онъ выходивъ побѣдоносно, тѣшущи
зѣвѣстнімъ загально довѣріемъ самого
поларха. Въ теперѣшній хвили, якъ говорять,
зайшли на ново такій-жъ непорозуміння, и симъ
разомъ уже мають повесті за собою уступле-
ніе д-ра Зыблікевича. Угадують вже, и якъ
тако предвиджели для д-ра Зыблікевича. Має
онъ після одної, загальнѣйшої верзії, запати
тако п. Шенка, президента львівскаго кра-
евого Суду вищаго, которому вже крайна пора
відпочити по толькихъ трудахъ, — після друго-
го же, менше голосної верзії, має-бы д-ръ
Зыблікевичъ запати у Вѣдні мѣсце министра
безъ теки д-ра Земляковскаго, а той має-бы
війти на мѣсце Шенка. Зъ обовязку дневни-
кого потуємо лише обвѣт тії верзії, не бе-
ручи за нихъ отвѣчальности.

І съ виїшнимъ правительствомъ державныхъ
стає съ кождымъ днемъ бѣльне не-
певно и невыразно. Обручъ, що лучивъ пы-
шну бѣльность, правицю, на которой опи-
салось правительство д-ра Таффо, очевидчи-
кое. Поляки, — якъ се видко зъ голосовъ
просы, изъ сопроводанія пословъ, передовсімъ
не д-ра Войтѣха Дѣдушицкаго, зъ результату
бѣльної доповідаючихъ выборовъ, що выпали
противъ інтересій виїшнаго правительства та
д-ра Грохольского, и въ загалѣ зъ пануючого

загально середъ нихъ невдоволенія, — хотять
и мусить теперъ енергичнѣше виступити съ
своими жаданіями передъ правительствомъ и
такимъ чиномъ певно утруднити и солидарність
правицѣ, и становище кабинету д-ра Таффо.
Чехи такъ само невдоволеній зъ виїшнаго
правительства, якъ се выразно видко изъ чи-
сленихъ сопроводанія пословъ ческихъ, и се
невдоволеніе росте съ кождымъ днемъ, чимъ
близьше до открытия нової сесії Рады держав-
ної, зъ причини министра просвѣти п. Гавча,
который разпорядивъ закрытии колѣкъ школъ
ческихъ. Дальнімъ злымъ знакомъ для пра-
вицѣ есть фактъ зложенія мандату пос. кн.
Лихтенштайнпомъ. Всюда видко невдоволеніе,
зъ кождою стороны ставляться домаганія, якій
правительство заганяютъ въ куть. Кромѣ
справъ матеріальної натуры, якій мыто бѣль
нафты, зъ котрого невдоволеній Поляки, якъ
справа банкова и податокъ бѣль цукру, на ко-
торій зновъ кричатъ Чехи, а правительство
зъ уваги на зухвали претенсії Мадяровъ
не може вийти зъ клопоту, — заходять
ще и важній недорозуміння политичної па-
туры, который впливають на погоршенье си-
туації. Въ справѣ болгарской, такъ важнѣй
зъ виїшній добѣ для Австріи въ виду мо-
жливого конфлікту съ Россією, два головній
славянській складники правицѣ занесли зовсімъ
противній становища: Поляки противній су-
противъ Россії, а Чехи явно або бодай мов-
чи прихильне. Все то въ передодній откри-
тия нової сесії Рады державной каже дога-
гадуватися можливыхъ змѣнь, и о нихъ уже й
теперь, хочь дуже ще мрачно, говорится.

Може бути, що д-ръ Таффови и въ ось-
мобмъ роцѣ своєї президентури въ кабинетѣ
удасться притупити заостренія относінъ пар-
тії правицѣ мѣжъ собою и относінъ ихъ до
правительства въ той способъ, якъ се бѣль
доси чинивъ — а то дуже красно представи-
вивъ д-ръ Войтѣхъ Дѣдушицкій, — але чи то
на що придастися въ загалѣ и чи вийде се
въ користь народовъ и Австрії, — се друге
питанье.

О тоймъ добромъ успообленію знала добре
дирекція "Заведенія" и старалася тую "саму ю
лучшу пору" використати для каю "Заве-
денія" въ найшаршому значеню сего слова. До
того не треба и на се забувати, що въ Россії о

Предплати на "Дѣло" для Австрії: для Россії:
за цѣлій робітъ . . . 12 зр. на цѣлій робітъ . . . 12 рублі
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рублі
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рублі
съ дод. "Библіотеки": съ дод. "Библіотеки":
на цѣлій робітъ . . . 16 зр. на цѣлій робітъ . . . 16 рублі
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рублі
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рублі
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлій робітъ . . . 5 — на цѣлій робітъ . . . 5 рублі
на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 р.
Для Варшави, мѣста Россії:
на цѣлій робітъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7-50 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
съ дод. "Библіотеки": на саму додатокъ:
на цѣлій робітъ . . . 19 зр. на цѣлій робітъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

фактическихъ причинахъ упадку "Заведенія" пѣхто
не поїдавъ нѣ найменшого поняття, бо информа-
ції зб Львова представили все дѣло зовсімъ въ
івшому свѣтл. Въ Россії знали лише, що бѣ-
ній галицькій Русини, борючися о свое національне
существованіе, заснували собѣ свїтлій банкъ, що-
бы ратувати на полі економічнѣмъ; що бан-
кове дѣло розвивалося дуже добре и було-бы за-
цвіло рошкішно та широко, коли-бѣ не интрига
польска. Поляки подставили недовідченіемъ въ
дѣлахъ банковыхъ Русинамъ, тобі "дитинѣ", що не
умѣла ще ходити" (якъ писавъ въ овой часъ
"Нов. Проломъ") людей, якъ Михалко и Кин-
дерль и отъ — вложилося щастя! Двѣ тѣ
личності общували "Заведеніе", а теперъ
готово не лише оно упасти, але и "На-
родний Домъ", и фондъ вдовиць сиротскій и —
що найголовнѣйше — цѣла політика
"твірдой многонадѣйної парадії", тои етапи
на підкарпатській Русі. Дирекція могла про-
то надіягти, що на тихъ премисахъ можна смѣ-
ло будувати, и що Россія ще въ друге подать
помочну руку, розомбеся — не порожну.

П. Савелінъ, одержавши про-то завізваніе
бѣль д-ра Ив. Добрянського до нової поїздки въ
Россію, рѣшився мажо всого поїхати туди. Его
товарищемъ мавъ бути лише о. Наумовічъ, — п. Площанському дано на сей разъ отставку. Плянъ
бувъ слѣдуючій. Оба паломники мали уїхати за
границю австрійську на Підволочиска, стянути
тамъ въ якімъ-небудь мѣстѣ и передъ всѣмъ ви-
слати зъ-бттамъ письмо до двохъ мужівъ державнихъ
въ Петербурзѣ съ умільнимъ проше-
ньемъ о нову запомогу для "Заведенія". Хто
були тѣ два мужі, менѣ докладно звѣстно, одна-
ко жъ імена ихъ ай характеру не хочу нынѣ
виявляти єзъ причинъ дуже важнѣхъ. Не хочу
именно компромитувати людей, стоячихъ на най-
вишоихъ становищахъ державнихъ въ Россії,
котрій, просто сказавши, дало галицькимъ хода-
таямъ надути, побѣрили ихъ ложнимъ словамъ,
а оттакъ старались о грошѣ для "Заведенія" зъ
зовсімъ іншихъ фондівъ, якъ першими разомъ. Якъ бы потрѣбно було, то я кожного ча-
су можу розкрити в ту тайну, тѣмъ ѿхотнѣйше,
що тогоды донерва показалось-бы дуже явно, єзъ
кимъ то заходили ходатай наші, хто въ яку
цину давъ имъ пособія и якъ звобовязанія въ и-
мені Галицької Русі принали они на себе!
Коли-бѣ того було потреба, то свѣтла Редакція
чай не пожалувавъ менѣ тогоды мѣсяця въ овой ча-

Зъ исторії звѣстного "Заведенія".

(Дальше.)

Дѣло якъ найокоршого усуненія п. Савеліна
Загайка зъ чиновництва "Заведенія" не пішло

въ Прашовѣ щѣсть. Они, кромѣ одного, мешкали
въ фронтої каменції въ ринку, занимали по
коло кімнатъ умеблѣванихъ и съ комфортомъ.
Директоръ гімназії звався Антонъ Сидоръ (Szi-
dor). Бувъ то чоловѣкъ ученый, вѣковий, сильно
збудований, думний и острый. Онъ походивъ зъ
Галичини зъ рускої родини горніковъ, але зма-
даривши зъ молоду, нѣколи до своеї народно-
сті не призначався, и тольки разъ случайно на
купелахъ въ Криниці натякнувъ о своїмъ рус-
кому родоводѣ. Професорами були: Коломанъ
Шмідтъ для латини и греки, Урбанъ Федахъ для
історії, Францъ Бенедекъ для математики и нѣ-
мецкого языка, Леопольдъ Штокангеръ для історії
натуральнихъ и физик. Директоръ викладавъ
лонку. Премонстратензы учили тольки въ виїшої
гімназії, въ виїшої же учили по бѣльй часті
неіспитованій патръ Францискане. Катихітъ при
виїшої гімназії бувъ Францисканій, патръ
Пляцідъ Бортницкій (Bortniczky), а хотій въ
Прашовѣ єсть рука и до того катедральна цер-
кви, то мы всѣ галицькі и угорські студенты Ру-
сії ходили въ недѣлі и свята на богослуженье
разомъ съ колегами латинського обряду до ко-
стела Францисканій и училися релігії на нѣ-
мецкому языці. Катихітъ бувъ чоловѣкъ добро-
душній и любивъ насъ Галичанъ. Коли учивъ
релігії въ кепокѣ нѣмеччинѣ, а мы не потували
за нимъ, звіяючию, що нема паперу и нема за-
кої купити, прикликувавъ насъ до себе и да-
вавъ на паперъ. Только-жъ замѣтъ паперу ча-
сомъ купувавъ — прости Боже — тютюнъ, за

котрій дирекція, скоро довѣдалася, остро карала.
Але катихітъ, виловивши насъ колѣкъ разомъ зъ
цигарами, не только не обжалувавъ насъ передъ
шкільною дирекцію, але коли мы зновъ релігії
не потували, отзывався до насъ: "Auf Papier ha-
ben Sie nicht und zum verschlucken haben Sie"
Галичини зъ рускої родини горніковъ, але зма-
даривши зъ молоду, нѣколи до своеї народно-
сті не призначався, и тольки разъ случайно на
купелахъ въ Криниці натякнувъ о своїмъ рус-
кому родоводѣ. Професорами були: Коломанъ
Шмідтъ для латини и греки, Урбанъ Федахъ для
історії, Францъ Бенедекъ для математики и нѣ-
мецкого языка, Леопольдъ Штокангеръ для історії
натуральнихъ и физик. Директоръ викладавъ
лонку. Премонстратензы учили тольки въ виїшої
гімназії, въ виїшої же учили по бѣльй часті
неіспитованій патръ Францискане. Катихітъ при
виїшої гімназії бувъ Францисканій, патръ
Пляцідъ Бортницкій (Bortniczky), а хотій въ
Прашовѣ єсть рука и до того катедральна цер-
кви, то мы всѣ галицькі и угорські студенты Ру-
сії ходили въ недѣлі и свята на богослуженье
разомъ съ колегами латинського обряду до ко-
стела Францисканій и училися релігії на нѣ-
мецкому языці. Катихітъ бувъ чоловѣкъ добро-
душній и любивъ насъ Галичанъ. Коли учивъ
релігії въ кепокѣ нѣмеччинѣ, а мы не потували
за нимъ, звіяючию, що нема паперу и нема за-
кої купити, прикликувавъ насъ до себе и да-
вавъ на паперъ. Только-жъ замѣтъ паперу ча-
сомъ купувавъ — прости Боже — тютюнъ, за

котрого изъ студентовъ чи то въ реставрації,
чи въ цигаромъ въ устахъ, або на улици въ но-
чи, треба було ему окунутися, щобъ не нарази-
тись на непріємній протоколъ, неохідний карцеръ
и на ліху зъ обычайної поту. Для богатихъ ко-
леговъ Мадяровъ не була то трудна справа въ
такихъ случаїахъ порозумітися отъ лакомихъ пе-
делемъ, але коли хто зъ насъ бѣдніхъ Галичанъ
попавъ въ його руки, ситуація була прикра. Не-
разъ посередъ ночі збиралася межи колегами
грошева складка, щобъ виловленого педелемъ ко-
легу мовъ зъ небезпечнѣхъ хватити мякуна Ось-
муха увильнити. На лакомого педеля роблено
більше разомъ інчу заїздку, щобъ його покарати,
але онъ бувъ дуже осторожний и нѣколи не по-
давъ въ заїставлену їтку. Отношеня наші, сту-
дентовъ галицькихъ до колеговъ Словаківъ, Ма-
дяровъ и угорокъ Русинівъ, були сердечні и дружні.
Мы училисѧ въ забавливою по-за школою
разомъ, позичали собѣ взаимно книжочки, допома-
гали одинъ другимъ, а коли грозила котрому якъ
небезпечність, ставали всѣ єдино въ оборо-
ній. Розмова межи нами студентами велаася по-
при нѣмецку по бѣльй часті въ оловницькій мовѣ,
якъ єсть въ Прашовѣ загально въ уживанію. Мова
оловницька має въ собѣ богато нѣмецкихъ и мадар-
ськихъ слівъ, котрі ухо разить. Намъ Галичан-
имъ не приходило трудно тон мовы вилучити,
и по колѣкѣхъ мѣсяцяхъ по приїздѣ до Прашова
кождий зъ насъ говоривъ такъ чисто по сло-
вациї, якъ-бы родовитий Словакъ. Нарбдъ оло-

сопливъ, тѣмъ болѣе, що вже теперь могъ избрать пересадчика, що моя „Історія забутногоЗаведенія“ основана на фактахъ, котрѣ редакція „Слова“ нѣ сущности не дилъ потверджа.

Добавить же к то, что другу туже выражу
Аргонавтамъ по российской башмаки мыль из-за-
вать докорузвати нашъ солдатъ. Быть виновно
проектъ, вымыслить въ Петербургъ двохъ, трехъ
солдатъ должниковъ „Заведенія“, въ ободраныхъ
ностныхъ, и солдатъ тѣ мыль вѣль проводитъ
ходатайствъ являться въ министерскихъ бюроахъ
въ Петербургъ и плякать на тематѣ: „Заведеніе
ущаде, а яль должниковъ, 10.000 родинъ солдатъ
скихъ, злнцятують на слухай конкурсу. Отже
батюшки, подайте помочь, а мы по вѣль вѣль не
забудемо!“ Проектъ сей узнало однакожъ надго-
разжковныиъ, и его переведено дозорца поэзійше-
въ илакшти видѣ при поездкѣ на Методіевске
торжество до Петербурга, коли то колькохъ на-
шихъ „юношеб“ и агентъ „Заведенія“ зъ Доли-
ни удавали нашихъ Еойковъ зъ Стрыйщиками.

Додамъ дальше и то, что о. Наумовиць
быть нерадо брать уже участъ въ той новой по-
ездцѣ до Петербурга. Ему встydно буде безне-
рестанно сътнти очима, тъмъ встydнѣйше, що
„коммерческож сдѣлки“ дирекція „Заведенія“ не
додержала въ одынъ кѣшкомъ пшеницѣ. Ужъ ще
и тогда не знаять докладно фактичнаго положенія
„Заведенія“ и вѣрятъ представлениямъ будто эта
компетентнамъ стороны, що въ „Заведенію“ деши-
цить выноситъ наиболѣшое количадесять тысяч
гульденовъ. Але и на о. Наумовиць ужъ дирек-
ція найти средство. Она представила ему въ од-
ной сторонѣ исправку будучнѣсть его и его роди-
мы, а въ другомъ подала сферту, що изъ случаѣ
выхлоптанїи новой помочи заосмотретьъ его и же-
му въ постбнну ренту.

П. Савелинъ готовясь такожь въ дорогу въ Тернополь. Онъ зналъ, что нова поездка зверена вже до ишого жерела, и быво съ гадкими, що зъ того веого выйде? Ему зновъ не ѣлося и не сидлось яко чоловѣкъ, котрый въ свойтвѣ крутыми стежками не ходиць. Найбѣльше однакожь тревоживъ бѣль тымъ, що о першой поездцѣ въ Россію писали вже газеты польскї, що отже товарищъ его не умѣли додержати тайны, а тымъ и попоували ту крахту дозѣрія, яке почало поїдати „Заведеніе“ съ хвалею, коли отдо вже на ново выплачувати щадничай книжочки. Теперь акція иде вже на ширше поле, може и политичне, — думанъ биць, збираючись въ дорогу, — а якъ они и теперь стануть хвалитися передъ сѣтомъ, що спасли „Заведеніе“ и зрадять всяки тайны?... Та гадка тревожила его заедно и ослабляла его енергію.

(Дальше буде.)

Про ліквідацію селянськихъ грун- тovъ и якъ ѣй зараджувати?

(Рефератъ п. С. Доруядяка на поэтическому Вѣчу народа
иомъ въ Кессовѣ).

Отъ року 1868, т. е. бѣль часу, якъ внесено у насть обмеженіе ставы процентовои почашъ дуже поплачувати оборотъ капитаłu грошевого, а тымчасомъ доходъ въ грунту остававъ все той самъ, не подносиа. Спеку-

вацкій бѣдныи, его шляхть отъ давна змадрши
лась и только долякі словацкій патріоты въ Клирѣ
подtrzymуяте народного духа.

На другомъ передмѣтю въ Пряшовѣ, при головной дорозѣ до Кошиць, стоявъ въ узкой улицѣ деревянный, гонтами крытый домокъ съ малымъ огородомъ, и тамъ мешкало нась въ двухъ комнатахъ больше студентовъ Галичанъ въ высшихъ и низшихъ клясь. Владителька того домку була вѣкова жіць, вдова, пазъ Маерошка, Словачка, що мала однѧкь сына въ латиньской семинарії въ Кошицахъ. П. Маерошка була особа побожна, роботища, добродушна и не богата. Она любила на станції тримати студентовъ галицкихъ, длятого зъ року на рокъ мешкали у неї Галичане, котрыхъ въ потребѣ заселяла грошевими позичками безъ нѣjakого процента. По причинѣ, що у п. Маерошки мешкало не толькь больше студентовъ галицкихъ, але що вонь Галичане тутъ часто сходилися, назвали нашу угорокъ колеги той домокъ „колонію Галичанъ“ и юда самі радо приходили то для спольної науки, то прислухувати нашимъ шароднимъ співань. Мы всѣ шанували п. Маерошку за-для єї югідного характеру и доброты серця, а коли насамі за-для студентской пуготы на насъ розвернулась, то мы починали їй співати по оловянки гумористичну повѣстку „про студента, що не мавъ краватки підъ шию“ и старушка удобрухувалась. П. Маерошка любила часто намъ пророкувати, чимъ кождый зъ насъ буде по уконченыхъ отудіяхъ; до того мы не привязували

людік грoшкi вoчалi вриносити житkи, а
групти поїздати въ довги таль, що наїтъ
абiльшi обiжжинъ стоянi процентовi и за-
гроженнi летом кiрово въ може въ оправ-
ти. Нашть бiльшi: житkаль грoшковий шанув,

и хлѣборѣбство бѣдствіе. — рѣчь проста: скажу-
щемъ грошъ, суть разнокашельша, прино-
сить болѣе вину, иль грунтъ; капиталистъ
робить ильтакъ чужинъ капиталъ, а хлѣ-
борѣбъ сбѣжѣшии лиши на себѣ грунтъ;
кредитъ у скакулиста есть ильтакъ, бо
выходить ему можетъ не на дѣло, а кре-
дитъ у хлѣборѣба по большинѣ части убѣдѣй.
Въ того выходить, що хлѣборѣбъ може затя-
гати долгъ только въ руки надышѣтайному ко-
ничину, оправданіи вытѣбы, а не виновнѣй
затягати долгъ, коли въ горы не має при-
значеннаго жерла и покрыть его. Правда, за-
тигнѣвъ позички въ прикрѣп потребѣ есть и
у хлѣборѣба конечностю, — не вѣрь по-
требѣ чоловѣка дадутъ предвидѣти и на тер-
нистой дорогѣ жити може чоловѣка ведно
заскочити, — нерѣдъ треба пристати и на такѣй
условіи позички, икай подикуе сильнѣйшій
економічно капиталистъ, до котрого мусится
ити, — ахъ, иль сказано, въ загадѣ винши,
съ позичкою хлѣборѣбъ мусить бути дуже о-
сторожныиъ, бо мати нынѣ позичку, то такъ
икай нести во ледѣ велику дорогу банику изъ
прихного материала, — що лвили можна по-
свягнутии и банику забити. И иль той несучій
банику буде трепетати, щобы щасливо перенѣсь
по ледѣ дорогу посуду, такъ и хлѣбо-
рѣбъ движникъ мусить добрѣ дѣлти, щобы съ
позичкою не сталося для него нещасті; щобы
не упакъ жертвою ложкараючаго капиталиста
и не спровадивъ на себѣ руины — лицитадіи.
Теверь спѣтаймо: чи нашъ братя Гуцулы
такѣ-жъ осторожній при позичкахъ? Я бы ска-
закъ фраза: иѣ! Ша бѣльце, я бы сказалъ,

занъ рѣшую: иѣ! Що болѣше, и бы сказать, що они по-наибѣльше наимѣть легкодушнѣ, бо затягнута позичку — она сей часъ готова, коли только кто дастъ, але щобы еи отдать, о тѣмъ думаютъ хиба може тогда, икъ беруть. Найдѣши доказомъ того есть тая обставина, що въ самомъ коссовскомъ судѣ на пересѣчно до 18 000 соравъ рѣчно припадає, послѣ обращенію въ послѣдніхъ шести лѣтъ, найменче 7218 на рокъ самыхъ т. зв. багательокъ; дальшѣ, що въ самомъ коссовскомъ судѣ бѣувавши тижди во найменче 30 терминовъ сумаричныхъ и найменче 150 терминовъ багательныхъ, такъ дорогихъ черезъ утрату часу стемплѣ и т. п. Коли до того додати числовыхъ довгѣвъ, що не доходятъ до суду, а котрѣ для нашихъ селянъ о столько горшкѣ, що въ часъ проволоки Гуцуль въ натурѣ формально окупуєся, щобы не ставати передъ судомъ — то покажеся, що моя гадка о легкодушности въ робленю довгѣвъ оправдана. Розповѣдають въ Коссовѣ, що въ часъ довольної стопы процентової, коли позичуванье грошей було на порядку дневномъ и братя Гуцулы затягали позичокъ безъ числа и мѣры, прійшовши Гуцуль въ ночи до Коссова, запукавъ у окна одного капиталиста и просивъ позичити ему грошей. — А сколько? — запытавъ Майорко. — 20 банокъ! — Добре, добре! иди до дому, я вже запишу! — капиталистъ выждавъ сколько лѣтъ, позвавъ Гуцула, а що той не звязъ бронитися, жадъ выгравъ, и Гуцуль мусѣвти заплатити. Чи се оповѣданье зовсѣмъ правдиве не знаю и менѣ не хочеть въ него вѣряти але оно на всякий способъ свѣдчить, якъ вже свѣтъ думавъ про Гуцула, коли онъ затяга позичку. Легковаженіе затягання позички подобне до дитини и кошика ягодъ, підъ которими крыси гадина. Гадина такъ довго сидѣла

Сделать должность не гадиной, и то-

Селанінъ дожишка въ рожьшахъ пра-
вить не може додржти ригору, якій на него
падає въ выроку и жіві угодою жусить на
же примила. Пряходитъ отже до скажущихъ.
Ідея остатніхъ третъ лѣтъ отбулася въ
послѣдніхъ судѣ 660 речинщихъ лицитаци-
онистъ рѣчно, т. е. 275 лицитаций юридичрькихъ.
Кажда скажуща, а особливо скажущія на
грунты (рельса) по причинѣ великої отдалы
суду бѣть жівці замешкали дожинка єсть ду-
же дорога, коли увагайдните, що жівці ю-
рисдикції у насъ часто въ томъ причинѣ виносять
30 зр., а часомъ досягають 60 и 70 зр.! Менѣ
пѣдомъ факты въ власній практиції, отъ н. пр.
одинъ, де за претенсію 3 зр. винчайна скаж-
ущія реальна довела до того, що претенсія 3
зр. безъ процента дойшла до висоты около
40 зр. въ жівцевості, котра ще середно була
отдалена бѣть Кессель, и де въже книги грун-
товій. Коли бъ тамъ книгу грунтову не бу-
ло, буда-бы въ причинѣ подвойної возможності
претенсія винесла 70 зр., а коли-бъ дожинка
була жешкавъ н. пр. въ Яврнику, претенсія
винесла-бы найменче 150 зр.! Подумаймо-сь
и осудимъ самі: коли вѣритель скоче скажу-
вати дожинка, чи не покре биъ это таково
найти малою претенсію, пкъ 3 зр.? Такихъ
примѣръ можна-бы богато навести. За дале-
ко бы и зашовъ, коли-бъ хотѣть говорати о
жівцѣ крючкахъ, икій идуть на шкоду дож-
инка. Коемачъ и Жабъ подаютъ подъ тымъ
зглідомъ перестрашаючія примѣры, икіихъ ло-
дки чи хто отшукавъ-бы въ икожъ другомъ
жівці цѣломъ австрійской монархії. Невно-
що нѣ! (Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выступленье Угорщины въ справѣ австрійской политики заграничной) выкликало не только въ цѣлой державѣ вънутри и за границею велику сенацию, тѣмъ больше, что до интерпеляції бувшаго министра правосудія за кабінету Адрасоого Бальтазара Горвата и посла Ираніого причинило ще и такой голосы якъ гр. Апоніого и гр. Бель Банфіого. Оба сїй посльдній посли ставали передъ своими выборцями, а въ бесѣдахъ своихъ порушали такожь и политику заграничну въ именіи справу болгароку и становище Австро-Угорщины до Нѣмеччини и союза трицѣсарскаго; гр. Апоній впѣсь кромъ того ще такожь интерпелацію до правительства въ справѣ политики заграничной. Яка буде отповѣдь правительства, трудно ще пынѣ отгадати, а навѣть можна пришукати що правительство австро-угорское, котре до сїи такъ осторожно держало въ тайнѣ цѣлу справу австрійско-нѣмецкаго союза, взгядно союза трицѣсарскаго и всѣ переговоры на зѣздахъ въ Скепевицяхъ, Кромеріжи, Кисингенѣ и Гастайнѣ, въ скоче зѣ взгляду на нецевну будучность выявилъ всего, що могло бы поставить цѣлу справу въ сномъ овѣтѣ. Зѣ другои стороны внову не може думати, щобы австро угорске правительство въ таї непевнїй и небезпечнїй хвили приняло рѣшино угорокї интерпеляції и легковажило оно то занепокоеніе, якое выкликала въ Угорщинѣ справа на Балканѣ; длятого вже теперь говоритьъ въ Будапештѣ, що отповѣдь мин. Тиссы справѣ болгарской буде такъ само рѣшуча якъ сопа. Шо отповѣдь однакожъ не изотупитьъ та-

ро, то убо чистъ, бо Тиши възьмутъ
рѣть пороху и гонъ за гр. Николаевъ и убъ-
суютъ бѣговѣтъ земли възьмутъ съ нимъ
то тѣлѣнъ въ жилѣ въ ще вѣнѣнѣ, бы въ
тѣ, що правительство земли чисты ли и не
какъ цѣль сорока не выстѣвятъ. Бѣговѣтъ въ
вступатъ бѣговѣтъ, възьмутъ въ тѣлѣнѣ
їхъ изѣтъ земли, трохъ ветеринаціи.
Самою же вѣдомо быть, що правительство
възьмутъ земли въ горы и въ леса
стяжено на означеніе ка. Александра въ зем-
лѣ узловія? — 2) Чи рѣвниця держава пра-
вляла до австрійско-віенскаго похода, то вѣ-
тко либо ехъ подавливашъ, чи же австрійская
война? — 3) Чи Россія, будто тѣ обѣзъ не-
одержитъ во лжи, аль и къ гараніи, и
та волковъ ветеринаціи, когда шведы въ
одному разъѣздѣ изъ мѣста болгарскаго въ
гедовскіи болгаріи? — 4) Николаѣвъ въз-
мѧша скотъла вытузуютъ супротивъ стражи
Россіи и въ землю ужити своего че то курлан-
бройного вѣнѣнѣ, чтобы обектъ потри въ
балканскихъ країнъ обѣзъ съѣхъ вѣнѣнѣи и
перенажный вѣнѣнѣ — кво стѣвитеца вѣнѣнѣ
въ сѣкъ олучаю вѣнѣнѣи держава въ зем-
лѣ означить въ душѣ того похода?

Посоль Иракій вынуждалъ Европу: 1) Чѣмъ заговоръ вымѣреный противъ кн. Александра, чтобы его усунуть въ престолъ въ краинѣ въ краю, ставилъ за вѣдомостю въ руки правительства, взглядно министра иѣз. засѣдающихъ и чѣмъ згодилъ сѧ на поддержку царя Угорска взглядно россійскаго правительства, когда на бѣжанье своего народа до Австро-Угорска коли то все отдалъ за вѣдомство? — 2) Чѣо спонукало правительство до того, погодити его въ одной стороны съ правомъ народныхъ въ другой съ интересами Угорска? — 3) Чѣа правдою есть, что може быть угорскою державою въ одной сторонѣ а въ иной настала умовя, побоя котровъ Австро-Угорска мae ширити свой впливъ на выходную часть Россіи на выходную часть балканского полуострова? — 4) Принимаючи, что правительство згодилося на заговоръ болгарскій, чѣа не регло оно себѣ никакой компензации въ анексії Босны и въ Герцеговинѣ, не таи дальнейшой дороги до Солуя? — 5) Чѣа правительство наше готово пошанувати право болгарскаго народа шо до выбору князя, чѣа може згодити вже въ горы на протегованіе черезъ Россію кандидата? — 6) Чѣа правительство уважає приходъ берланьску за потнющую по тому, що спли въ Болгаріи и чѣа уважає оккупанти Болгаріи черезъ россійскаго войска за високу въ взглядно, чѣа уважає мѣшальни йа сіи до внутрѣшныхъ саръвъ болгарскаго а именно черезъ выданье комиссара за височене? Дальше чѣа австрійско-угорское правительство само не переступало берланьскіхъ угод въ той хотѣ, котру спольно съ кабинетомъ берланьскимъ выслало до кн. Александра изъ Петербурга софійскаго заговору? — 7) Чѣа трицѣсарій не отновлено формально, або чѣа може паки въ Россіи потнуети ще тѣ самій относими, кѣи високи правительство по зѣздѣ въ Скремблицѣ въ союзъ съ Нѣмеччиною продолжено звону въ кийсь неозначеный часъ въ якойсь окрести либо загально для удержання европейскаго мира для забезпеченія взаимныхъ интересовъ? На послѣдокъ, чѣа правительство готове всѣ паки дѣлать сихъ пытаніи зложити на стѣль паки Гр. Алоній: интэрпелювань: Чѣа Греція уживъ своего впливу, чтобы жадна держава въ шарила своего впливу на Балканѣ и тобо възвѣ балканскихъ державъ не отратила онихъ въ мостойности? Якъ то годится ѿ таєшої австро-угорской политики, ѿ Россіи високи въ Болгаріи свого комиссара и мѣшалась въ таєшо, справы судовѣ? Для чого Австро-Угорска въ користь заговорцѣвъ. На послѣдокъ паки якъ зайшли змѣны въ союзѣ Австро-Угорска съ Нѣмеччиною въ виду того, ѩо Нѣмеччина погибла въ виду того, ѩо Нѣмеччина погибла

(Конференція міністрів) до учасників
спольщого бюджету на рікъ 1887 въ Пештѣ
розпочатися въ Пештѣ. Вчера виѣхали туди міністеръ дѣлъ заграничныхъ гр. Кальницький
Таффе, гр. Біляндтъ-Райдтъ, Каллін і Гофманъ-
наевокій. Предметомъ дальшахъ парламентськихъ
такожъ предложенія, якій мають бути розглянуті

(Справа нафтова), котра съ бѣла
угорскаго парламенту зновъ була откіль
тихла. Правительство угорское нафты и
до Вѣдня отповѣдь на поту правительства
стрійского, въ котрой каже, що пріїмъ
до вѣдомости. — „Budap. Согт.“ 1888, №
справѣ мыта отъ нафты не потреба въ
конференціи, бо роодѣженѣе спрок пласти
оплатою мыта не належить до конференціи
товой ино до администраційной работы облѣк

(Австро-румънскій споры) ГУМ
нистерствъ.

и всякой ваги. Особливо пророкуvalа одному из
нашихъ маленькихъ краинъ, студентикови з
першахъ гимназіальныхъ клять, котрого мы во
любили, что „на его головъ буде колись корона“
По такихъ пророцтвахъ окружали мы пророкови
и хлопчицу краяна, доытуючись ехъ, хто з
нась буде его министромъ и жартували всѣ з
пророцтва. И дивна рѣчь, пророцтво п. Маероши
ки сповнилося. Она не должна того, бо кольк
дѣтъ тому якъ упокоилася, а нашъ маленьки
краянъ зъ домку „колонія Галичанъ“ въ Прашо
въ, укінчивша отудїа пра тяжкой борбѣ о хлѣбѣ
слюнять нынѣ на высокомъ щебли, якъ ему выпре
рековано, съ владичію короною на головѣ, а во
окружаючи его любовію, бажаючи ему силь
працѣ на многій лѣта для добра нашей бѣдно
Руси. За ставцію и варенье (безъ свѣтла и при
ня) плативъ кождый зъ пасъ п. Маерошцѣ 1 з
мѣсячно, что выносило отъ особы 10 зр. рѣчи
Съ вареньемъ не мала п. Маерошка великого за
ходу съ нами, бо варила намъ только обѣдъ,
часто-густо не было що варити. Коли було що
варити, то наше „шепи“ було дуже проote, скла
далося зъ одной отравы. На обѣдъ споживали же
звычайно маамадигу, бруковъ, ленчу (сочевицю)
бульбу съ молокомъ або кашу, и то мы собѣ ч
асми, коли п. Маерошка була по-за домомъ, и с
мѣ аварии. Коли-не-коли появляясь на нашому
столѣ при обѣдѣ и „hovedina“ (мясо), але то б
вало только въ першихъ дняхъ кождого мѣсяца
коли мы за лекціи побрали грошъ. Свѣданье
вечеру становивъ хлѣбъ съ молокомъ, а по на

большой части хлѣбъ сухій. Не вѣдь студен
галицкій жилъ такъ, якъ жило насть больше о
дентовъ описанымъ тутъ способомъ въ домку
Маерошки. Були можи нами такій, що мали
лекціи або обѣдъ, або снѣданье, або вечерю,
що виѣ до повного харчу хибувало, мусъли в
старатися. О лекцівъ, якъ вже передше сказа
но було въ Пряшовѣ трудно, але що зъ то
коли лекціи були мало платній, отже треба бу
мати колька лекцій, щобы выжити, одягнутися
всї конечнї потребы заспоконти. За годину д
ної науки плачено мѣсячно 2, 3, а рѣдко 4
съ додаткомъ одного або двохъ обѣдівъ
тыждню, якъ то було въ звичаю. Зъ причи
мало-платныхъ лекцій, працювало насть кольк
у адвоката Мадяра, дра Шуляка. Хочъ и т
за чисту и трудну писанину плачено наль
аркуша оденъ цванцигеръ, а бѣль по въ арку
по въ цванцигера, то таї праця выдавалася и
за-для того користною, що мы могли въ са
комнатѣ по ночахъ писати и що суботы вечер
брать плату, а не потребували, якъ при лекціях
на малу выплату ждати цѣлый мѣсяцъ. Викту
купувала наль п. Маерошка въ мѣтѣ, а и
до школы, коли не було молока, вотували мѣ
скленику и купували на снѣданье за 1 крейц

почищутся межи Румунію а Австро-Угорщиною переговоры въ справѣ заключена угоды торговельною. Такъ само має бути незадовгаго залагодженої спбъ о границю межи Семиградомъ а Румунію, который не давно наробавъ бувъ грехи шуму. Въ сїй послїднїй справѣ мають приїхати до Івана два румунськихъ комисарѣ и залагоджать тутъ цѣлу справу.

Заграницій Державы.

Россія. На сїйдуючій тиждень має царь въїхати въ Спали, де тепер перебуває, до Петербурга, хочъ зъ другою стороною доносять, що бѣль въїде до Ливадії. Польскій газеты доносять, що ген. Гурко въдавъ приказъ до войска, щоби кождый полкъ працюють писане часло батерій, котрій мають бѣгти до полудня въ Россії. — Шо до справы болгарок, то думають теперъ въ петербургскихъ кругахъ правительственные, що Россія не повинна ставити Болгарія свого кандидата на князя а лишишь її вольний виборъ и запротестувати лишь, наколи-бѣ кандидатъ бувъ для Россії неїтнованій.

Німеччина. Звичайна сесія німецкого парламенту має бути открыта въ другої половинѣ падолиста с. р. — Станъ здоровия німецкого царя — якъ доносять зъ Баденъ-Баденъ — має бути зовсімъ добрий. Именованіе гр. Герберта Бенмарка заступникомъ канцлера німецкого, якъ такожъ іменованіе нового посла французского для Німеччини стались тутъ теперъ предметами широкої дискусії. Въ першому іменованію добачують тутъ не що іншого якъ лише то, що и мы вже давніше въоказали, а именно забезпеченіе податка на Бенмарка и на будуще для Німеччини. Именованіе Герберта французкимъ посоломъ для Німеччини має значеніе певно зближеніе Франції до Німеччини и ремонстрацію противъ Англії, бо Франція хотѣла бы конче въсперти Англію зъ Египту и сама тамъ запланувати.

Болгарія. Після новійшихъ вѣстей має ген. Каульбарсъ приїхати після до Софії и обнати тамъ урядованіе. Зъ Софії доносять, що бѣль привезе болгарському правительству ультиматумъ Россії; правительство числати однакожъ на помочь народу. Станъ облоги має бути занесений на 10 днівъ передъ выборами до великого обрання. Характеристичнимъ єсть, якъ становище занимаюти представителі державъ въ Софії: Россія и Німеччина дѣлають спільно а французький конюшъ попирає ихъ; Англія оказує свою симпатію въ-далека а австрійський представитель ставить зовсімъ на бѣль бѣгъ въ другихъ представителівъ; его становище єсть доказомъ, що Австрія зовсімъ не годата съ поступованиемъ другихъ державъ супротивъ Болгарії.

НОВИНКИ.

— „Аншъ не душть людей!“ — „Nur drückt Sie die Leute nicht!“, окажавъ Е. Вел. царя въїхати своїми гостинами въ Городку до одного инспектора податкового, у котрого розвѣдувалася, якъ вимають податки. Шкода, що сихъ золотихъ сївъ величодушного монарха не чувъ якій функціонеръ сторожи фінансові, а може-бы она перестала такъ душити вою независиму львівську прау, якъ теперъ практикується. Въ послїднїхъ часахъ одержує наша експедиція множеству ревизій, хочъ завсідьгы точно вислає часописи звітівъ П. Т. предплатникамъ. Походить то очевидно тѣто, що на поштѣ пропадає богато чисті, а причиною сего єсть крѣмъ іншихъ неправильностей єще и то, що оторожа фінансова зараз по наданію часописомъ на пошту хоче конче зробити лінію „Befund“ и въ експедиції почтової шукати за неостемпленими числами, хочъ „Дѣло“ єї одного неостемпленого числа не вислало. При сїй маніпуляції отворюються пачки, відреси бѣруться, губляться, а въ наслідокъ тога пропадають подиноки числа. Тожъ на случай неточного одержування нашої часописи зможеть наша П. Т. предплатники уважати настъ спрощеніями, а мы наїзъ своїхъ сторонахъ кожде заражемоючи число сївъчасъ вищемо въ другое.

— Зъ Калуша пишуть намъ: Для 21 л. с. м. о 8 годъ вѣчоромъ въ самому ринку огонь бѣль занішований стайї, въ котрой жідівка смахнула плава, и при слабомъ вѣтре къ півночі и при ціанітії безпогодності тутишно сторожи отвоювались цілій ринокъ, західна частина передку мѣста, замішана убогою жідовкою, и улиця ведуча на банию соли. Страшна пожежа вишила відъ до фундаментівъ звыш 300 домівъ жідівськихъ и 2 християнськихъ. Зъ публичнихъ будинківъ: школа дівоча, синагога, аптека (закуплена єї п. Шлезінгеръ бувъ въ дому єї вистави чірвонець), товариство захисту и жідівській Spratt-Verein. Погоріть тають, на великій жаль, купець нашъ п. Яроолавъ Копитовський. Мажъ погорільцемъ велика нужда, а подъ зміну трудно и будуватися. — Въ другому вишили намъ: Огонь въ півн. години второжності вибухъ огонь, паливомъ уже кілька разъ въ рокахъ попередніхъ. Сильна посуха та спиріль пожежі, а вѣтеръ въ погудину рознесъ огонь рівночасно въ розній сторони, такъ, що цілій ринокъ и Подвале, найгустіше забудоване мѣсто, горіло, паливомъ уже кілька разъ въ рокахъ попередніхъ. Сильна посуха та спиріль пожежі, а вѣтеръ въ погудину рознесъ огонь рівночасно въ розній сторони, такъ, що цілій ринокъ и Подвале, найгустіше забудоване мѣсто, горіло, паливомъ уже кілька разъ въ рокахъ попередніхъ. Сильна посуха та спиріль пожежі, а вѣтеръ въ погудину рознесъ огонь рівночасно въ розній сторони, такъ, що цілій ринокъ и Подвале, найгустіше забудоване мѣсто, горіло, паливомъ уже кілька разъ въ рокахъ попередніхъ.

— Въ школѣ господарства львівського у Львовѣ розчиняється новий рокъ підхільний въ поховини жівіхъ, а широке бѣгъ церкви, замішаної мѣща-представителями. Крѣмъ вищемоїмъ уже въ

першому листѣ погорівшихъ християнськихъ інституцій, годиться згадати що про польське та вищі консульства въ містії місце. Въ жідівськихъ домахъ погоріли особливо учительки и рівніни християнські. Всі уряди, церкви и костелъ спасливі, дякувати щасливому бѣгъобіному положеню. А вже набірній і найне-радній єсть положеніе нашого загальнаго погажаного горожанина и купца, п. Коритовського, котрого гірка доля спіткала при сїй нагодѣ. Красно уражений и богато въ товары заохотрений скідъ, що становивъ весь его добутокъ, згорівъ до дна. Се нещастство мало бы бути причиню, щоби одна-одине сенька на весь нашъ поїздъ рука торговля ушла и не двиглася бѣльше? Того чай не донутить наша жертволовиша публика, бо любовь християнська и братерське сочувство мабуть що не вигасли въ серцяхъ благородныхъ Руиновъ патріотівъ, на котрьхъ ємо-змо покладати сильну надію, що они не дадуть пропасти овому братові, щирому Руинову и ревновому патріотові, а подадуть ему, находачомуся въ крайній потребѣ, свою помоччу руку. (Наша Редакція, впливъ солідаразуючимъ єсть бѣгъю В. Дошисувателя, заявляє, що єсть найбільшою готовостю буде прымати жертви на пороги виївашого въ нещастье нашого единого въ Калушанії купца патріота, п. Яр. Коритовського. Жиды споможуть жідівъ сїтками, тъячами, а мы Русини споможимъ свого брата лептами, але численными! Въкази жертвъ будемо мѣстити въ „Дѣло“.)

— Забава съ танцами въ Бережанахъ. На доїдь Руиновъ въ Бережанахъ отбудеся въ поїздъкъ дні 4 л. жовтня с. р. въ сали Каїна мѣщанського забавъ съ танцами. Початокъ забавы о 8 годинѣ вѣчоромъ. Всітуть на салю 80 кр. Билетъ фамильній для чотирохъ осібъ 2 зр. Коли-бѣ хто черезъ похибку не добривъ запрошени, може о него зголоситися до Комитету забавъ въ дому рукаю Буровъ.

— Зъ Чорткова пишуть намъ: Переїзджаючи сими днями черезъ Чортківъ, дозвѣдавъ я, що наша молодіжь задумує єще передъ своїмъ бѣгъдомомъ зъ ферій (дні 4 л. жовтня) устроити въ Чортковѣ музикально-декламаторський вечерь съ танцами на фондъ будови церкви въ Чортковѣ. Велика сїве буде заслугою молодежі, а може-бы бути певними, що Руини въ Чортковського підпорузвуть благородну гадку нашихъ молодихъ патріотівъ.

— Зъ Рогатина пишуть намъ: Театръ п. Бачинського гостять тутъ бѣгъ 7 л. вересня и давъ 12 представлень. Поводится умъ добре, рука публики підпирає его. Зъ всїхъ представлень найдулучше подобався драматъ „Сабірачка“ въ передовѣ зъ російського, въ котрой панѣ пані Бачинська овоею грою вѣхъ до слезъ порушила. Дні 29 л. вересня представлено на цѣль добродійну — на фондъ будови „Національного Дому“ въ Рогатинѣ — оперетку „Чорноморцѣ“. Мамо того, що польська публика не явилася на се представленіе, доходу було зъ него 113 зр. — Для 28 л. вересня отбудеся на доїдь бѣдної молодежі школиной вокально-музикальный вечерь получений съ театральнимъ представленьемъ „Школиля на вандровцѣ“ и оперетки „Німецька бурштѣ“. Въ антрактакахъ якъ и въ сали забавъ бѣгъваває упрощений до того умною зъ Львова хоръ найдобрійшої композиції. Яко комітетовъ вечерь підписаній Вл. о. Медвецкій и п. Д. Полянській, А. Михалевичъ и д-ръ Кривичъ. Они стараются всіми силами, щоби вечерь удався якъ найкрасивіше. Отбудеся такожъ спільна вечеря. Товлета визита або народна. Зъ Бережанъ доносять, що зъ бѣгътами вибрають гости до Рогатина.

(+) П. О. А. Марковъ, редакторъ „Нов. Пролома“, набравъ бѣгъ часу процесу Ольги Грабарь дуже, правду оказавъ, „ненайменшої“ звичаю, безъ найменшої підстави представити себе „мученикомъ“ а свою газету „мученицею“, и плакати передъ своїми предплатниками, що осі тіго бѣдного хто нападає, малтретує, де пікому анѣ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ ніколи не було, а и люде читають „Дѣло“ тога не могли твердити, бо въ „Дѣло“ було сказано, що причиню до авантур въ Турції дали п. Г. и М. „адъютанти“ въ Борицѣ. Чи п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“ у Львовѣ єсть адъютантъ въ Борицѣ, се бѣдь сьмь найбільше буде знати, а здаєсъ намъ, що и ніхто не буде такій півній брати п. О. А. Маркова за адъютанта, бо жъ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ ніколи не було, а и люде читають „Дѣло“ тога не могли твердити, бо въ „Дѣло“ було сказано, що причиню до авантур въ Турції дали п. Г. и М. „адъютанти“ въ Борицѣ. Чи п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“ у Львовѣ єсть адъютантъ въ Борицѣ, се бѣдь сьмь найбільше буде знати, а здаєсъ намъ, що и ніхто не буде такій півній брати п. О. А. Маркова за адъютанта, бо жъ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ ніколи не було, а и люде читають „Дѣло“ тога не могли твердити, бо въ „Дѣло“ було сказано, що причиню до авантур въ Турції дали п. Г. и М. „адъютанти“ въ Борицѣ. Чи п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“ у Львовѣ єсть адъютантъ въ Борицѣ, се бѣдь сьмь найбільше буде знати, а здаєсъ намъ, що и ніхто не буде такій півній брати п. О. А. Маркова за адъютанта, бо жъ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ ніколи не було, а и люде читають „Дѣло“ тога не могли твердити, бо въ „Дѣло“ було сказано, що причиню до авантур въ Турції дали п. Г. и М. „адъютанти“ въ Борицѣ. Чи п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“ у Львовѣ єсть адъютантъ въ Борицѣ, се бѣдь сьмь найбільше буде знати, а здаєсъ намъ, що и ніхто не буде такій півній брати п. О. А. Маркова за адъютанта, бо жъ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ ніколи не було, а и люде читають „Дѣло“ тога не могли твердити, бо въ „Дѣло“ було сказано, що причиню до авантур въ Турції дали п. Г. и М. „адъютанти“ въ Борицѣ. Чи п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“ у Львовѣ єсть адъютантъ въ Борицѣ, се бѣдь сьмь найбільше буде знати, а здаєсъ намъ, що и ніхто не буде такій півній брати п. О. А. Маркова за адъютанта, бо жъ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ ніколи не було, а и люде читають „Дѣло“ тога не могли твердити, бо въ „Дѣло“ було сказано, що причиню до авантур въ Турції дали п. Г. и М. „адъютанти“ въ Борицѣ. Чи п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“ у Львовѣ єсть адъютантъ въ Борицѣ, се бѣдь сьмь найбільше буде знати, а здаєсъ намъ, що и ніхто не буде такій півній брати п. О. А. Маркова за адъютанта, бо жъ сївілося єго хочь бы палцемъ торкнути. Такъ бѣгъ въ послїднімъ числі помітавъ вишину стату єю позивнимъ підготупомъ, де плаче передъ своїми читателями мовъ-то черезъ „Дѣло“ ширияють о пімъ розній слухи, якъ и. пр. будь-бы п. О. А. Марковъ, редакторъ „Пролома“, на відьку вандроніківъ въ Турції аранжувавъ по польськимъ і спровадивъ звістину авантур. Чогось подобного, якъ можуть поїздити вѣсна наша читатель, въ „Дѣло“ нікол

Курсы збожжа ѿ дні 21 л. вересня 1886.

За 100 кг зерна за зерна	Лаврові бтв до зр.	Тернопільські бтв до зр.	Шевченківські бтв до зр.	Чернівецькі бтв до зр.	Продукти бтв до зр.			
Іванівка	7.25	8.35	7.45	8.35	7.75	8.20	8 — 8.30	8 — 8.65
Жито	6 — 6.24	6 — 6.15	6 — 6.15	6 — 6.15	6 — 6.15	6 — 6.15	6 — 6.20	6 — 6.25
Ячмінь	6 — 7.50	6 — 7 —	6 — 7.50	6 — 7.50	6 — 7.50	6 — 7.50	6 — 7.50	6 — 7.50
Овес	4.75	5.20	4.75	5 —	4.85	5 —	4.25	4.50
Горох	6 —	9.70	6 —	9.50	6 —	8.50	6 — 10 —	6.10 10 —
Конопельки	—	—	—	—	—	8.55	—	—
Фасоль	—	—	—	—	—	—	—	—
Вівся	—	—	—	—	—	—	—	—
Лінійка	—	—	—	—	—	—	—	—
Груша	—	—	—	—	—	—	—	—
Кукурудза	—	—	—	—	—	5 — 5.80	—	—
Ріпак	—	—	9 —	8.75	8.85	—	9 —	9.35
Комп'юнія чорнила	45 —	55 —	47 —	55 —	45 —	53 —	45 — 65 —	45.50 55 —
без пакета	—	—	—	—	—	—	—	47 — 65 —
Тимотія	—	—	17.50	—	—	—	—	—
Хміль за 56 кг	—	—	55 —	70 —	—	—	—	—
Окованта за 10.000 літр. проп. 24.50 — зр.	—	—	—	—	—	—	—	—

Оконо від 10.000 літр. проп. 24.50 — зр.

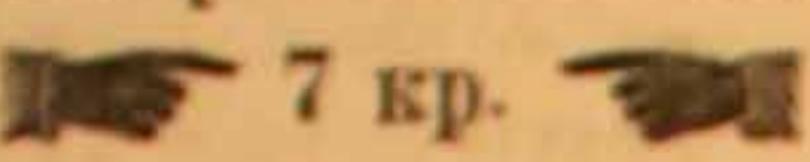
Кухня
спечена.

Ціни
у якісно-
ваний.

Горіхи
и Вівся
добровій.

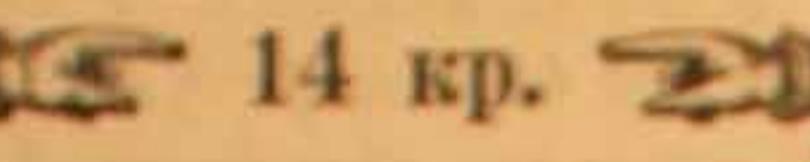
Телефонъ
до ужитку
П. Т. Гостей

1/4 літра Пильзнерса

7 кр.

1/2 літра Пильзнерса

14 кр.

достати можна въ розташованій поблизу:
називо:

„Пильзенське Жерело“
пляцъ Маріяцькій ч. 3.

Абона-
ментъ на
обѣди
по 12, 14
и 18 зр.

Пойль
порції
коштус
половину.

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля паперу и галантерії

у Львовѣ, пляцъ Бернардинській ч. 3.

поручас по можливу пізної цінѣ въ великомъ
вбірь

всікий артикули, входачі въ кругъ папе-
рово-галантерійної торговлї, якъ:

Приборы шкільні, до писання, малювання и рисунку;
Паперъ на листи, для канцелярії и до пакування;

Образы, золоті и чорні до рамъ листування;

Мыла, парфуми и всікі дробниці.

Галантерійні вироби скляні, деревяні, въ кости, шкіри, паперові
Зъ великихъ пізної штукъ и природы, въ металі и бурштинові
Альбуми, кастики — портмонети, пізарінки и люльки,

Зернівці, грекони, — щотакі півники и спички

Ножиці, ножиці, — кути для дороги и ременів до пледівъ

И всій іншій красній рібці и хосеній,

Котрьихъ годі називати, бо дуже численій.

Хто однакоже ласкає, можесь переконати

Що, якъ дешево и въ любій виборѣ може у насъ добрасти.

Редакція
конкуренції

Замовленія въ провінції залагоджують білоротиною поштою и прій-
мою охочто до опаковання товары въ іншихъ торгівель або кнігарень.

Наколи хто въ провінції замовить въ робінськихъ предметъ до
висоты 5 зъ вищою въ опакованьтъ тихъ-же вилюються безплатно
и до кожної стінки поштою.

Я буду точну контролю закупки въ провінції, а скоро сума
тыхъ-же буде до вищоти 10 зр. — кожный въ Пов. білоратиль
одержить нагороду кісточку „Гаспарон“.

Цінники на жданье франко.

Торговля и роботня футеръ.

Ново відкрита торговля и роботня футеръ для мужчина, дамъ
и дітей підъ фирмю

Михаила Бекера

у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.

поручас до вилюювання всіхъ роботъ въ кругъ єї входачахъ.

Припиняються футра на літо до переходівъ.

Поручачючи прихильній памяті П. Т. Родимцевъ остаю съ
глубокими відражаніямиъ

Михаиль Бекеръ, купівель.

Въ інститутъ науково-ви-
ховуючому

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Знаний бтвъ більше якъ 50 ти літъ

Складъ порцеляни, скла и то-

варбъ въ ішаныхъ

Фридриха Роттенъ, зятя

ЯКОВА БРАСРА

перепесений 6—5

зъ плячу Краківскому, ч. 4.

до Рынку ч. 43

поручачючи торговль п. Маркевича.)

Народна Торговля у Львовѣ
удержує на складѣ и поручас:

Свѣжій води мінеральний.

Вода Вінницька власна „Зауер-Брунен“ філіял. па 26 кр.

Хобока (Егерська) Францъ, Зальцъ и

Віденъ

Еменъ жерело Крентенъ и Кисель

Гансгілеръ королівські Otto жерело

Глайхенбергъ въ жерело Константінъ

Содова „Галлеръ“

Іванівська

Карловівська Міль, Шильсъ и Штурдель

Крайніхъ жерело Слюсавицъ

Краснівка, жерело Ракочи

Кривинка, жерело Фердинандо-

Іванівська „Крайцъ и Фердинандо-

Іванівська „К